

[PONIEWOLAĆ *vb impf*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz niewolić).

praes 3 sg poniewolą. ◇ 3 pl poniewolają.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. poniewolić.

1. *Zmuszać do czegoś, nakłaniać przemocą, wbrew woli [kogo do czego]: [Ludzie z Winiar] Powiedzieli przeto, iż nas poniewolają do inszych robót LustrPłoc 16.*

2. *Brać do niewoli [kogo]:*

Zwrot: »w niewolstwo poniewolać: Abowiem znoście gdy was kto w niewolstwo poniewola [si quis vos in servitute redigit Vulg 2.Cor 11/20] GilPos 40v.

Przen:

Zwrot: »poniewolać w posłuszeństwo«: Ale iże Zakon Boży doskonały iest/ Święty y duchowny iest/ nie tylko poniewola w posłuszeństwo swoie/ ręce/ nogi/ wŹy/ wŹthá/ oczy/ ále [!] y vmysł y ferce ták w wczynności iáko y w páżądaniu [!]. GilPos 59v.

Formacje współrdzenne cf NIEWOLIĆ.

Cf PONIEWALAĆ, [PONIEWOLANY]

MC